

Kaán Károly mellszobrának koszorúzása előtt *Bodrik Janka* egyetemi hallgató Ghánában készített felvételeiből rendezett kiállítást nyitotta meg *dr. Sebestyén Katalin*.

A versenyzőknek délután labor-munkával kellett összemérniük tudásukat.

Másnap *dr. Szabó Albert* tartott előadást Mezőtúr környékén a különböző megállóknál, ahol igen csak figyelmesen kellett jegyzetelni a nebulóknak, mert a „vizsgakérdéseket” az elhangzottakból tették fel. *Molnár Sándor* helyi erdész az év fájának ültetése előtt tartott igen színvonalas ismertetőt a törékeny fűzről.

A döntő harmadik napján ötperces kiselőadással tettek felkészültségükről tanúságot a versenyzők. Egyik-másik mondhatni profi módon

A tudósító ki tudja hányadszor írja

arról, hogy a rendezők szervezési gondjai is enyhülhetnének. Munkánkat a társadalom minden bizonnyal másképp ítélné meg, ha e verseny népszerűsítésével, támogatásával helyi szinteken is bekapcsolódnánk. Gondoljunk arra hogy a mai fiatalokból lesznek a jövő tanárai, mérnökei, vezetői, akik vélhetően nem felelhetnek. Egyesületünk nehéz anyagi

helyzete ellenére százezer forinttal, jelentős könyvadománnyal és korosztályonként az első öt helyezett iskolájának egyéves Erdészeti Lapok előfizetéssel támogatta a versenyt. Végző mentőövként érkezett az Utilis Kft. 200 000 Ft-os támogatása. (A verseny fő szervezőinek tiszta lelkiismerettel adhatna szakmánk elismerést a tizenhat év alatt kifejtett munkájukért.)

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

Kaán Károly örök érvényű öröksége

A mezőtúri vetélkedő 16 éves évfordulóján idézzük dr. Gőbölös Antal beszédét, melyet a kecskeméti arborétumban a Kaán Károly emlékmű avatásán az elmúlt évi vándorgyűlésen mondott el.

Klaus Hemmerle Achen filozófus püspöke írja: „Nem vagyunk képesek mindent megvalósítani életünkben, mégis kötelességünk viszonzni az ajándékot, amiben részesülünk. Nekünk kell végig szőni a szálát amit kapunk, s a mi felelőségünk, hogy tovább adjuk.”

A 140 éve született Kaán Károly értékes örökséget – ajándékot hagyott az öt követő nemzedékekre, így ránk is. Kötelességünk azt megőrizni – tovább adni!

A szerteágazó, kiterjedt életmű értékelése több konferenciára való feladatot adna. Mit jelentett, mit adott nekünk itt Kecskeméten ez az életmű?

Általános értelemben példát mutatott egy a hazáját, a hivatását szerető ember hogy viselkedjen egy nehéz történelmi korszakban.

Fotó: Béta PReSS Stúdió

Az erdészet szerencséje, hogy egy karizmatikus, erős személyiség – Kaán Károly – a vezetője a trianoni békeszerződés után.

Nekünk alföldi erdészeknek programot – célt adott, az alföldi tájat beemelte az erdőgazdálkodás vérkeringésébe. Széchenyi álmát, az Alföldfásítás „vízióját” megvalósította, megteremtve: a jogi, a tudományos és a szervezeti alapokat.

A 1930-as években itt Kecskeméten működött a homokfásító kísérleti telep, három helyszínen: Csalános, Ballószög és Matkófehértó.

Az 1934-es OEE Vándorgyűlés és az 1936-os II. Erdészeti Világkongresszus tanulmányútjai érintették is az adott helyszíneket. Mindezek azt eredményezték napjainkig, hogy az erdők területe háromszorosára nőtt a Duna-Tisza közti homokháton.

Jelentős hatást gyakorolt az alföldi tájgazdálkodásra a Kaán profétikus felismerése a természetvédelem szerepét illetően is.

Az 1931-ben megjelent: „Természetvédelem és a Természeti emlékek” című munkája alapmű. Az 1935. évi IV. törvénycikk – Az erdőről és természetvédelemről – mára már „kiteretvényesedett”. A természetvédelem és az erdőgazdálkodás közös gyökere ad reményt a jövőben, a harmonikus együttműködésre.

Az Alföld erdészei báláson őrzik és adják tovább a következő nemzedékeknek Kaán Károly bagyatekát.

Püspökladány és Mezőtúr után itt Kecskeméten is legyen erre tanú e KŐ!